

Gândul de mai bine

Florinpaun

Îl ştiu. Eu lui m-am plâns în vremurile rele,
Când îNSELE dureri, n-au fost toate ale mele,
Pe cînd luptele cu mine, putut-am să le sper,
Iar frigurilor noptii, a lor strângere s-o cer,
Când mai răzbeam s-amân l-a mea mâhnire,
Rugile să-mi cred, că n-au tipar de umilire,
Pe cînd mă și făceam, că înc-aștept un semn,
C-ăstui suflet săvârșind, infernul fi-va-i demn,
Că stea-și are fiecare, cu duhorî mai diferite,
Ce norocul digerând, cu-a lor mațe încâlcite,
Că zadarnică nu-i, fuga omului întârziat,
Pe coșciugul căruia, geniu-i zace premiat,
Când de truda mainilor, nimica dar se prinde,
Şi-al lor bun, te miră, înapoi cum li s-a vinde,
Căci le suntem ce, nu dispensabili și-nferiori,
Mucegaiuri, buruieni, robi cât altor slujitori?
Grăsimi de suferință, ce-asupra inimii se lasă,
D-ale lumii inertii, cât mă-nfurie că-mi pasă!

Şi-l ştiu. E gândul de mai bine,
Cu-ale lui senzații fine
Şi cu cântecele-i line.

Si tu, femeie dragă, a ta marcă port în frunte,
A ta plină greutate, peste visurile-mi frântă,
Căci n-am salvare, n-am, de seninătate-un loc,
Unde-al liniștii confort, fără temeri să mi-l joc,
Am nici vietii-o-reușită, a mea nămală s-o usuce,
O-nvățată mângâiere, cu-al ei sărut să mă educe,
Şi te-ntreabă tu acum, ce plăcere-i făr-o plată,
Care clipă-ți este dată, care clipă-ți-este luată?

Şi-l ştiu. E gândul de mai bine,
Cu-ale lui senzații fine
Şi cu cântecele-i line.